

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1183/2023
02.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Николе Никића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К.бр.173/23 од 07.06.2023.године и Кв.бр.299/23 од 09.08.2023.године, у седници већа одржаној дана 02.11.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Николе Никића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу К.бр.173/23 од 07.06.2023.године и Кв.бр.299/23 од 09.08.2023.године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу К.бр.173/23 од 07.06.2023.године, адвокат Никола Никић је разрешен дужности браниоца по службеној дужности окривљеног АА, постављен решењем Основног јавног тужилаштва у Крушевцу А бр.534/22 од 27.10.2022.године.

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв.бр.299/23 од 09.08.2023.године, одбијена је као неоснована жалба адвоката Николе Никића, изјављена против решења Основног суда у Крушевцу К.бр.173/23 од 07.06.2023.године о разрешењу браниоца по службеној дужности.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Никола Никић, формално означавајући повреду закона из члана 438. и 74. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП)

размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 74. ЗКП, бранилац адвокат Никола Никић истиче да је побијаним првостепеним решењем разрешен својства браниоца по службеној дужности окривљеног АА, а да је у решењу као разлог за разрешење наведено то да је окривљеном одређен други бранилац по службеној дужности, иако Закоником о кривичном поступку није предвиђена могућност разрешења браниоца из наведеног разлога, односно није предвиђена могућност да окривљени истовремено има два браниоца по службеној дужности, тако да суд није могао да окривљеном постави другог браниоца по службеној дужности, све док први бранилац не буде разрешен. Поред тога, бранилац указује да није испуњен ни један од алтернативно предвиђених разлога за разрешење из члана 80. ЗКП, нити је испуњен услов из члана 81. став 2. ЗКП, који предвиђа да је суд дужан да пре доношења одлуке о разрешењу, позове окривљеног и браниоца да се о разлозима за разрешење изјасне у року од 24 часа и приложе доказе за своје тврдње, а што суд није учинио, због чега је решење о разрешењу браниоца незаконито.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП је прописано да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна, од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка, док је тачком 3) истог члана прописано да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен—од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере.

Одредбом члана 76. став 1. ЗКП прописано да ако у случајевима из члана 74. тог законика, бранилац не буде изабран или у току кривичног поступка окривљени остане без браниоца или се у случају из члана 73. став 3. тачка 4) тог законика, ако је реч о обавезној одбрани, не споразуме са саокривљенима о браниоцу или не изабере другог браниоца, јавни тужилац или председник суда пред којим се води поступак ће му за даљи ток поступка решењем поставити браниоца по службеној дужности, по редоследу са списка адвоката који доставља надлежна адвокатска комора.

Решењем Основног јавног тужилаштва у Крушевцу А бр.534/22 од 27.10.2022.године, на основу члана 76. став 1. у вези члана 74. тачка 2) и 3) ЗКП, адвокат Никола Никић је постављен за браниоца по службеној дужности окривљеног АА, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ.

Решењем Основног суда у Крушевцу Су VIII 49-72/2023 од 06.06.2023.године, на основу члана 74. тачка 2) у вези члана 76. ЗКП, адвокат Владан Вујић је постављен за браниоца по службеној дужности окривљеног АА, са образложењем да окривљени мора имати браниоца до правноснажног окончања кривичног поступка, с обзиром да је окривљеном стављено на терет да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које је забрањена казна затвора од једне до осам година.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није учињена повреда закона на штету окривљеног. Ово из разлога што се одредбом члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП штити право окривљеног на браниоца у ситуацији када је окривљеном стављено на терет извршење кривичног дела за које је предвиђена казна затвора од осам година, а тачком 3) у ситуацији када је окривљеном одређено задржавање или притвор, при чему су у решењу Основног јавног тужилаштва у Крушевцу А бр.534/22 од 27.10.2022.године, наведена оба основа као разлог за постављање браниоца, док је у решењу Основног суда у Крушевцу Су VIII 49-72/2023 од 06.06.2023.године, као основ

наведена тачка 2) овог члана. Како је у конкретном случају окривљеном стављено на терет да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које дело је предвиђена казна затвора од једне до осам година, а да из списка предмета произилази да је окривљени током целог поступка, од првог саслушања до правоснажног окончања кривичног поступка, имао браниоца по службеној дужности, односно да је најпре Основно јавно тужилаштво у Крушевцу, а затим и Основни суд у Крушевцу решењем окривљеном поставили браниоца по службеној дужности, из чега произилази да окривљени ни у једној фази поступка није ускраћен за своје право да има браниоца, то самим тим није дошло до повреде одредбе члана 74. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП.

Одредбе члана 80. и 81. ЗКП, на чије повреде бранилац такође указује, који се односе на разлоге за разрешење браниоца, не спадају у законом предвиђене разлоге због којих Врховни суд по захтеву за таштиту законитости поднетој од стране браниоца, одлучује, па се у разматрање наведених повреда суд није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић